Vlastimil Resl

28. listopadu 1906 Dalovice – 19. března 1986 Plzeň

Profesor dermatovenerologie, zakládající přednosta kožní kliniky Lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Plzni

Dalovický rodák v české medicíně

Vlastimil Resl se narodil 28. listopadu 1906 v Dalovicích u Mladé Boleslavi. Studoval na gymnáziu v Mladé Boleslavi a poté na Lékařské fakultě Univerzity Karlovy v Praze, kde v dubnu 1932 promoval. Lékařskou dráhu zahájil na chirurgickém oddělení nemocnice v Berouně. Během vojenské služby působil také na kožním oddělení posádkové nemocnice na Hradčanech a dermatologii následně zůstal věrný po celý život.

Od roku 1934 pracoval na pražských dermatologických klinikách a absolvoval roční studijní pobyt v Paříži. Zkušenosti získával také na pracovištích v Lyonu, Štrasburku, Curychu a Londýně. Do Plzně přišel v září 1938 a od ledna 1941 působil jako primář kožního oddělení městské nemocnice.

Zakladatel plzeňské kožní kliniky

Pod Reslovým vedením se odborná úroveň oddělení postupně zvyšovala. Po otevření pobočky Lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Plzni mohlo pracoviště převzít také výuku studentů a Vlastimil Resl se stal zakládajícím přednostou kožní kliniky. V roce 1946 získal oprávnění přednášet dermatovenerologii na vysoké škole a dne 1. září 1955 byl jmenován řádným profesorem.

Jeho vědecká činnost zahrnovala 198 odborných prací, výzkumné úkoly, zlepšovací návrhy a patentní řízení. Spolupracoval na tvorbě učebních textů pro studenty medicíny i na učebnici dermatovenerologie. Samostatně vydal knihu „Pracovní ochranné masti“ a zabýval se zejména profesionálním poškozením kůže, ochrannými prostředky a problematikou vitiliga.

Působil jako místopředseda Československé dermatovenerologické společnosti Jana Evangelisty Purkyně a od roku 1955 jako krajský odborník pro dermatovenerologii. Za svou práci získal pamětní medaili Univerzity Karlovy a v roce 1966 státní vyznamenání Za vynikající práci. Na klinice vychoval více než dvacet lékařů.

Význam jeho odkazu

Dermatologie byla pro Vlastimila Resla nejen povoláním, ale také celoživotním zájmem. Ve volném čase se věnoval zahradě, botanice, historii, archeologii a literatuře. V roce 1973 byl nucen kliniku opustit. Poté ještě osm let působil ve zdravotní péči na Plzeňsku, kde byl mezi pacienty velmi oblíben.

Na rodné Dalovice nikdy nezapomněl. Podle vzpomínky jeho syna prof. MUDr. Vladimíra Resla, CSc., nepřestal být „Dalovákem“ a do obce se pravidelně vracel. Spolu se svou manželkou je pochován na hřbitově v Michalovicích. Zemřel po delší srdeční nemoci 19. března 1986.

Pro Dalovice představuje významného rodáka, který se z malé středočeské obce vypracoval mezi přední osobnosti československé dermatovenerologie, aniž by přestal považovat Dalovice za svůj domov.

Prameny: Encyklopedie dějin města Plzně, profil Vlastimila Resla; Česká lékařská společnost J. E. Purkyně, historie české dermatovenerologie; rodinný archiv prof.MUDr.Vladimíra Resla, Csc.